

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013520
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2119013520.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. v trestnej veci obž.: S. M., nar.: XX.XX.XXXX v S. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 06.09.2023, takto

rozhodol:

S. M., nar.: XX.XX.XXXX v S.,
bytom: J. X. XXXX/XX, Q. M.

sa uznáva za vinného, že

1. dňa 15. októbra 2012 v Třebíči v Českej republike po tom, čo sa obžalovaný predstavil ako podnikateľ s dostatočnými finančnými prostriedkami, písomne uzatvoril s Ing. J. T. zmluvu o pôžičke, následne od nej prevzal finančnú hotovosť vo výške 230.000 Korún českých, ktorú sa zaviazal vrátiť v plnej výške do 25. októbra 2012, svoj záväzok zabezpečil zmenkou na čiastku vo výške 232.000 Korún českých zo dňa 15. októbra 2012 splatnou do dňa 25. októbra 2012, pričom si už v tom čase bol vedomý toho, že je nezamestnaný a že nebude môcť splniť svoj finančný záväzok, k tomu bol opakovane urgovaný a z požičanej sumy nesplatil žiadnu čiastku, čím poškodenej Ing. J. T., bytom W., spôsobil škodu vo výške 9.225,46 €,

2. v období od 22. januára 2014 do 6. februára 2014 v W. v Českej republike pod príslubom zriadenia záložného práva na byt na I. Q. XXX/X v W. po dobu pôžičky, vylákal od Ing. J. T. finančné prostriedky vo výške 77.800 Korún českých zrealizovaním deviatich bezhotovostných prevodov na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Československej obchodnej banke, a.s. za účelom kúpy uvedeného bytu do osobného vlastníctva, zmluvu o pôžičke uzatvoril na meno manželky M. M., pričom pôžičku sa zaviazal uhradiť v plnej výške najneskôr do februára 2014, hoci si bol vedomý toho, že on a ani jeho manželka nie sú a ani nikdy neboli nájomníkmi uvedeného bytu, aj keď to poškodenej deklaroval zaslaním výpisu z katastra nehnuteľností s vymyslenou legendou o vlastníckom práve M. M. k bytu a záložnom práve pre Ing. J. T., obžalovaný svoj záväzok napriek opakovaným urgenciám ani čiastočne nesplnil čím Ing. J. T., bytom W. spôsobil škodu vo výške 2.826,52 €

3. dňa 20. septembra 2014 v W. v Českej republike pod príslubom splatenia predchádzajúcich pôžičiek vylákal od Ing. J. T. finančnú hotovosť vo výške 7.300 Korún českých a 150 € za účelom financovania svojej cesty na Slovensko, pričom sa takto zapožičané finančné prostriedky spolu s predchádzajúcimi pôžičkami zaviazal splatiť v plnej výške do termínu 10. októbra 2014, čo potvrdil aj vlastnoručne podpísaním vyhlásením zo dňa 20. septembra 2014, kedy v plnej výške uznal svoje dlhy, hoci si bol už vtedy vedomý toho, že vzhľadom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu nebude vedieť svoje záväzky splniť, čím Ing. J. T., bytom W., spôsobil škodu vo výške 414.74 €,

teda

v bode 1/ na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bode 2/ na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bode 3/ na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona (v bode 1)

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona (v bode 2)

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona (v bode 3)

a za sa odsudzuje:

v bode 1

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia ďalšieho trestu s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/96/2009 zo dňa 25.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 4To/35/2013 zo dňa 03.10.2013, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 29T/102/2012 zo dňa 11.07.2012, právoplatného dňa 17.08.2012, pretože trest uložený týmto skorším rozhodnutím je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

v bode 2 a 3

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 07.03.2018, sp. zn. 9T/123/2017, právoplatného dňa 07.03.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/140/2016 zo dňa 26.10.2017, právoplatného dňa 26.10.2017, pretože trest uložený týmto skorším rozhodnutím je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Spoločne k bodom 1 až 3

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému nahradiť poškodenej Ing. J. T., nar.: XX.XX.XXXX, bytom E.. Y. škodu vo výške 12.466,72 €.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trnava podala dňa 04.03.2021 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 354/20/2207 - 57 na obvineného (aktuálne obž.) S. M., nar.: XX.XX.XXXX v S. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a i., na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaný sa na HP nedostavil, svoju neúčast' riadne a včas neospravedlnil. Súd teda vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Obžalovaný sa nedostavil na žiadny z termínov HP.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný S. M. na hlavnom pojednávaní nevypovedal, na HP nebol prítomný. Na základe návrhu OP Trnava (§ 252 ods. 5 Tr. por.) bola čítaná výpoveď obžalovaného, z prípravného konania (č.l. 155-166, 211-218) priznal, že si peniaze od pani T. požičal, ale nie takým spôsobom, že by tie peniaze od nej vylákal. Uviedol, že od synovca pani T. prevzal leasing na osobné motorové vozidlo zn. Mercedes 220 Cdi, ktorý mu jej synovec dal do užívania s tým, že keď splatí celkový leasing, následne bude auto prepísané na jeho osobu. Jednalo sa zhruba o 5.000 Kč alebo 5.500 Kč za mesačný leasing, pričom si spomínal, že vyplatil asi tak 3 alebo 4 splátky. Následne bol kontaktovaný pani T., ktorá mu navrhla riešenie splatenia leasingu za uvedené auto a to tak, že ona ako fyzická osoba mu požičia finančnú čiastku vo výške 230.000 Kč, pričom mala jednu podmienku, ktorá nebola súčasťou podpísanej dohody a to, že uvedená pôžička zostane v tajnosti pred jej synovcom. Za účelom podpísania zmluvy o pôžičke sa stretli v meste W. u notárky alebo advokátky, kde podpísali zmluvu o pôžičke a zmenku, následne prevzal finančné prostriedky a odovzdal ich jej synovcovi a po nejakom čase došlo aj k prepísaniu motorového vozidla na jeho osobu. V tom čase mal stály príjem, nakoľko bol zamestnaný a z uvedeného dôvodu tak 3 - 4 krát vyplatil čiastky, ktoré sa pohybovali vo výške od 10 do 15.000 Kč za pôžičku. Uviedol, že pani Vondráčkovej vyplatil celkovo 50.000 Kč v hotovosti, o čom však nemá žiaden doklad, žiadne potvrdenie, ani svedkov.

K pôžičke peňazí vo výške 77.800 Kč uviedol, že táto pôžička vznikla kvôli tomu, že jeho brat, ktorý mal byť v W. v prenájme, ho chcel kúpiť, nakoľko mu však chýbalo 70.000 Kč a on v tom čase volal s pani T., že má problém vrátiť jej peniaze a že momentálne rieši s bratom kúpu bytu, na ktorú nemajú dostatok peňazí. Pani T. sa ponúkla, aby sa za ňou zastavil, že na ten byt mu peniaze požičia. Následne za pani T. prišiel do W. a ona mu na účet viackrát postupne vložila cca 70.000 Kč. Nespisovali však o tom žiadnu zmluvu. Či bola táto pôžička písaná na jeho manželku sa vyjadriť nevedel.

K pôžičke sumy 7.500 Kč a 150 € uviedol, že v septembri 2014 sa mal vrátiť na Slovensko a potreboval peniaze. Z tohto dôvodu šiel hneď za pani T. s otázkou, či by mu nepožičala peniaze na cestu a ona s tým nemala najmenší problém. V tomto prípade však napísala nejaký papier, že mu požičiava peniaze na cestu, ktorý podpísal a zároveň podpísal aj vyhlásenie k celému dlhu a síce, že jej napožičiavaných 320.000 Kč vráti.

Svedkyňa-poškodená Ing. J. T. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por., č.l. 5-8, 235-237) uviedla, že k skutku uvedenému v bode 1/ uviedla, že chcela pomôcť svojmu synovcovi J. Y., ktorý pánovi M. predal auto. Nakoľko jej synovec s predajom auta pánovi M. váhal, obžalovaný jej volal, pričom sa predstavil ako podnikateľ. S odstupom času obžalovaný prestal platiť dohodnuté splátky a synovec sa jej zveril, že nemá ani auto, ani peniaze. Na základe tejto informácie kontaktovala obžalovaného a vyzvala ho na úhradu dlhu, s čím súhlasil. Prišiel za ňou do W., kde v advokátskej kancelárii JUDr. Y. bola podpísaná zmluva o pôžičke a zmenka. Obžalovaný jej tvrdil, že preňho nebude problém splatiť pôžičku do 25. októbra 2012, v deň splatnosti pôžičky však žiadne peniaze nevrátil a pri urgenciách sa vždy vyhovoril, že stále čaká na peniaze za dokončené práce. E-mailom jej poslal potvrdenie o príkaze úhrady z Bytového podniku Petržalka, tiež potvrdenie zástupcu primátora Mestskej časti Petržalka pána J. J. a ďalšie písomnosti ohľadom jeho údajného podnikania na Slovensku.

K skutku uvedenému v bode 2/ poukázala na to, že ju obžalovaný kontaktoval a chcel za ňou prísť do W. aj so svojou manželkou za účelom požičania si finančnej hotovosti vo výške 70.000 Kč na kúpu bytu s tým, že by bol v jej prospech ako zábezpeka, založený byt jeho manželky v W.. Po dlhom prehováraní súhlasila. Manželia M. ju uisťovali, že obžalovaný dokončil nejakú prácu, za ktorú mu budú v blízkej dobe vyplatené peniaze. Zmluva bola podpísaná na pani M., pričom ju podpísali všetci traja. Obžalovaný jej e-mailom poslal výpis z katastra nehnuteľnosti, kde bol uvedený vznik práva na jej osobu a taktiež žiadosť o prevod družstevného bytu a potvrdenky od bytového družstva, že sa platby za kúpu bytu previedli. Následne mu prostredníctvom deviatich bezhotovostných vkladov na jeho účet poslala celkom 77.800 Kč, pričom z tejto čiastky jej doposiaľ nebolo nič zaplatené.

K skutku uvedenému v bode 3/ uviedla, že v tomto prípade išlo z jej strany o posledný pokus o vyrovnanie dlhu, kedy obžalovaný opätovne prišiel za ňou do W. s tým, že potrebuje požičať peniaze na cestu na Slovensko, a to 7.300 Kč a 150 €. Tieto peniaze mu preto poskytla a obžalovaný jej podpísal prehlásenie, v ktorom sľúbil, že splatí celý dlh do 10. októbra 2014. Ani z tejto pôžičky jej však nič nevrátil.

Svedkyňa M. M. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. -č.l. 24-29, 255-260) uviedla, že bola prítomná pri požičiavaní sumy 70.000 Kč, ktoré si požičal jej manžel S. M. od pani T., pričom táto jej povedala,

že obžalovanému už v minulosti požičala oveľa viac peňazí. Pôžičku v hodnote 70.000 Kč vymyslel ožalovaný a jej povedal, že túto finančnú hotovosť použijú na odkúpenie družstevného bytu jej švagra v W.. Manžel jej neskôr povedal, že peniaze mu pani T. poslala v troch platbách, nepoužil ich však na kúpu bytu. Uviedla, že ani od manžela a ani od svojho švagra nikdy nepočula, že majú záujem o kúpu bytu a poznamenala, že ona sama nikdy nebola majiteľkou ani nájomníčkou bytu v W..

Svedok J. J. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por., č.l. 36- 39, 263-271) uviedol, že ohľadom listín, na ktorých figuruje jeho meno a ktoré obžalovaný preposielal pani T., tieto nie sú pravé, nakoľko ich nikdy nevydal a nepodpisoval, jeho podpis je sfaľovaný. Upozornil na nepresnosti, nakoľko podľa dátumu uvedenom na listinách bol v tom čase starostom mestskej časti Bratislava - Petržalka niekto iný, než on. Zároveň poznamenal, že manželov M. a rovnako tak firmu AQUASERVIS vôbec nepozná.

Svedok J. Y. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (ktorá bola vykonaná po splnení podmienok podľa § 263 ods. 1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por., č.l. 39-40) uviedol, že predával svoje osobné motorové vozidlo, na kúpu ktorého sa ozval obž. S. M.. Uhradil asi tri splátky a následne prišiel obžalovaný s jeho tetou pani T. s tým, že od nej dostane pôžičku okolo 200.000 Kč, ktorú sa obžalovaný sľúbil celú zaplatiť. Hotovosť, ktorú pani T. požičala obžalovanému, prevzal rovno on a splatil ňou leasing na auto, ktoré následne prepísal na obžalovaného. Prevzatie peňazí potvrdili kvitanciou vystavenou ním obžalovanému ako potvrdenie o úhrade dlhu za auto.

Z hľadiska listinných dôkazov boli vykonané nasledujúce dôkazy (podľa § 269 Tr. por.)

- zmluva o pôžičke na sumu 70 000 Kč č.l. 53
- prehlásenie o vypožičaní sumy 7 300 Kč a 150 € a prehlásenie o splatení celého dlhu do 10.10.2014 č.l. 54
- výpis z účtu poškodenej č.l. 55
- úradný záznam k pohybu na účte obvineného č.l. 56
- informácie k účtu obvineného č.l. 57-63
- správa z Okresného stavebného bytového družstva Teplice č.l. 69
- výpis z katastra nehnuteľností LV č. 2612 č.l. 70-74
- správa Okresného súdu Nové Zámky k exekučným konaniam č.l. 107, č.l. 275-276
- správa UPSVaR Nové Zámky č.l. 113
- súdne rozhodnutia č.l. 284-313
- správy a posudky na obžalovaného č.l. 315-322
- listinné prílohy k obžalovanému č.l. 75-92
- potvrdenie z infocentra Okresného súdu Nové Zámky č.l. 106-107
- podstatná časť pripojených spisov:
  - OS Galanta sp.zn. 9T/123/2017
  - OS Žilina sp.zn. 28T/140/2016
  - OS Prešov sp.zn. 4T/59/2013
- aktualizovaný odpis registra trestov
- lustráciu v databáze súdov SR
- lustráciu v databáze priestupkov
- lustráciu v databáze GP SR
- lekárske potvrdenie č.l. 462
- úradný záznam č.l. 41
- listiny z č.l. 51-54

V predmetnej veci boli vykonané listinné dôkazy, a to zmluva o pôžičke na sumu 230.000 Kč (č.l. 51-52), zmluva o pôžičke na sumu 70.000 Kč (č.l. 53), prehlásenie o vypožičaní sumy 7.300 Kč a 150 € a prehlásenie o splatení celého dlhu do 10.10.2014 (č.l. 54), výpis z účtu poškodenej (č.l. 55), úradný záznam k pohybu na účte obvineného (č.l. 56), informácie k účtu obvineného (č.l. 57-63),

správa z Okresného stavebného bytového družstva Teplice (č.l. 69), výpis z katastra nehnuteľnosti LV č. 2612 (č.l. 70-74), písomnosti zasielané obžalovaným poškodenej, a to žiadosť jeho manželky o prevod družstevného bytu (č.l. 75), potvrdenia o vkladoch na účet obž. S. a potvrdenie o vklade finančných prostriedkov Okresnému stavebnému bytovému družstvu W. (č.l. 76-78), potvrdenie o prebratí záväzkov obvineného zástupcom primátora J. J. (č.l. 79), výpis účtu mestskej časti Bratislava Petržalka (č.l. 80, 85), zmluva o dielo uzatvorená medzi mestskou časťou Bratislava - Petržalka a spoločnosťou AQUASERVIS (č.l. 81-84), výpis z OR SR spoločnosti AQUASERVIS (č.l. 88-92), osvedčenie o registrácii vozidla (č.l. 94).

Súčasne boli zabezpečené aj listinné dôkazy potvrdzujúce nepriaznivú finančnú situáciu obvineného v čase vylákania finančných prostriedkov od poškodenej - správa Okresného súdu Nové Zámky k exekučným konaniam obvineného od 2006 do 2014 (č.l. 107, 275-276), správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky (č.l. 113), podľa ktorej obvinený poberal pomoc v hmotnej núdzi ako spoločne posudzovaná osoba od 01.01.2012 do 31.10.2012.

Z obsahu pripojených spisov súd zistil, že

- 1) Vo veci vedenej na OS Žilina, sp. zn.: 28T/140/2016 bol dňa 20.12.2016 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za skutok spáchaný 21.11.2014, pričom tento TR bol obžalovanému doručený 27.12.2016. Spôsob spáchania skutku je odlišný ako v prejednávanej veci, ide o skutok spáchaný cestou portálu bazos.sk a uvedenie do omylu cestou prísľubu splácania úveru po zapožičaní motorového vozidla.
- 2) Vo veci vedenej na OS Galanta, sp. zn.: 9T/123/2017 bol dňa 15.08.2017 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., za skutok spáchaný 23.03.2016, pričom tento TR bol obžalovanému doručený 23.08.2017.
- 3) Vo veci vedenej na OS Prešov, sp. zn.: 4T/59/2013 bol dňa 28.03.2013 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za skutok spáchaný 14.03.2012, pričom tento TR bol obžalovanému doručený 08.07.2016. Spôsob spáchania skutku je odlišný ako v prejednávanej veci, ide o skutok spáchaný formou opakovaných pôžičiek titulom podpísanej zmluvy o pôžičke s poškodným.

Z rozsudku OS Nové Zámky sp. zn.: 2T/96/2009 zo dňa 25.06.2012, v spojení s rozsudkom KS v Nitre, sp. zn.: 4To/35/2013 zo dňa 03.10.2013 je zrejme, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za ktorý bol obžalovanému uložený súhrnný trest vo výmere 30 mesiacov so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia. Z lustrácie RT vyplýva, že obž. M. má vykázaných 11 odsúdení, pričom ich štruktúru súd podrobne analyzuje v rámci odôvodnení výroku o treste. Ostatné listinné dôkazy neboli z obsahového hľadiska pre rozhodovanie súdu rozhodujúce.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal súd za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe stal a tento skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný vo svojej výpovedi pripustil, že si v troch etapách požičal peniaze od poškodenej, kde v prvom prípade malo ísť o peniaze na vyplatenie auta, ktoré si obžalovaný kúpil od synovca poškodenej - svedka Y., v druhom prípade išlo o pôžičku na kúpu bytu a v treťom prípade o pôžičku na cestu na SR. Obžalovaný nepripúšťa úmysel uviesť poškodenú do omylu, iba existenciu nedoplatkov, ku ktorým uvádza, že ich čiastočne hradil, o čom však nemá doklad. Páchanie trestnej činnosti je však obžalovanému preukázané na základe výpovede poškodenej, ktorá podrobne popisuje, pod akými zámienkami s ňou obžalovaný komunikoval. Poškodenej sa obžalovaný predstavil ako dostatočne solventný podnikateľ, čo bolo okrem iného motiváciou pre poškodenú požičať mu prostriedky na kúpu auta a následne bytu, či financovania cesty na Slovensko. Obžalovaný poškodenej predložil

potvrdenia o jeho bonite, najmä však pozmenené dokumenty preukazujúce obchodný vzťah medzi spol. AQUASERVIS, s.r.o. a mestskou časťou Bratislava - Petržalka, v zmysle ktorej mala obchodná spoločnosť dodávať vymedzené služby a následne tejto mali byť zo strany mestskej časti uhrádzané faktúry, čím chcel obžalovaný nepravdivo informovať poškodenú o svojej bonite, ktoré navyše podčiarkol nepravým potvrdením o pristúpení k záväzku zástupcom primátora J. J., ktorý výslovne vypovedal, že tieto dokumenty nie sú pravé a sú pozmenené. Obžalovaný v následnej etape predložil poškodenej listiny preukazujúce snahu o odkúpenia bytu v meste W., rovnako ako nepravé potvrdenie o úhradách na účet Stavebného bytového družstva Teplice. Uvedené je nutné dať do kontextu zabezpečených dôkazov, konkrétne toho, že obžalovaný bol v tom čase nemajetnou osobou, resp. osobou, voči ktorej bolo na území SR vedené niekoľko exekučných konaní, navyše bol v období bezprostredne pred skutkom poberateľom štátnych sociálnych dávok, konkrétne dávky v hmotnej núdzi.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný uviedol poškodenej nepravdivé okolnosti, v úmysle obohatiť sa na jej úkor uvedením nepravdivých informácií a poskytnutím pozmenených listín, ktorých pozmenenie ale nebolo možné právne kvalifikovať ako prečin falšovania a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. a nasl..

Obžalovaného zo spáchania skutku okrem poškodenej usvedčuje aj svedkyňa M. ktorá uviedla, že jej obžalovaný povedal, že mu poškodená v minulosti požičala viac peňazí (čo ani obžalovaný nepoprel), ale najmä tým, že celá druhá pôžička bola jeho nápad, nikdy tu nebol reálny úmysel odkúpiť byt v W. a získané peniaze boli použité obžalovaným na úplne iný účel. Svedok Y. potvrdil priebeh prepisu motorového vozidla tak, že dlžnú sumu požičala obžalovanému poškodená, ktorý mu ju následne vrátil a prebehol prepis vozidla.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní, súd uznal obžalovaného za vinného na skutkovom a právnom základe v zhode s podanou obžalobou, nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný konal od začiatku v úmysle uviesť poškodenú do omylu a spôsobiť jej škodu, keďže si musel byť vedomý, že pri svojej finančnej situácii nie je schopný splácať dohodnuté splátky, pričom pre účel ubezpečenia poškodenej o svojej bonite, tejto poskytol tiež pozmenené listiny. Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na jeho nepríčetnosť, či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť, alebo ohroziť záujem ním chránený. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku, uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

*** Výrok o treste ***

Obžalovaný má v registri trestov vykázaných 11 záznamov, pričom v prípade odsúdení 1,2,4 a 5 sa na neho hľadí ako na netrestaného (pre odsúdenie č. 3 platí, že pri tomto fikcia odsúdenia neplatí, obžalovaný bol však právoplatne odsúdený a trest vykonal pred spáchaním stíhaných skutkov). V prípade odsúdenia č. 6 a č. 7 platí, že v týchto prípadoch nastávajú účinky tzv. preťažtia súbehu dňa 25.6.2012 - t.j. vyhlásením rozsudku prvostupňovým súdom vo veci č. 6, pričom len na dokreslenie súd uvádza, že stíhané skutky mali byť spáchané po právoplatnosti odsúdenia č. 7. Z takto vymedzenej trestnej minulosti je zrejmé, že u obžalovaného je daná priťažujúca okolnosť § 37 písm. m) Tr. zák. (záznamy 3,6 a 7 RT), avšak vo vzťahu k týmto záznamom neprichádza do úvahy súbeh trestných činov a teda ani ukládanie súhrnného trestu.

Skutok 1 obžaloby sa považuje za spáchaný 15.10.2012 (pozn.: podľa § 122 ods. 10 Tr. zák., za čas spáchania trvajúceho trestného činu [pokračovacieho i hromadného] považuje moment ukončenia trestného činu, okamih, kedy zanikol protiprávny stav, kedy bol ukončený posledný útok [R 94/2002]), v prípade skutku 2 ide o deň 06.02.2014 a v prípade skutku 3 ide o deň 20.09.2014.

V prípade skutku 1 teda platí, že tento skutok mal byť spáchaný v súbehu s odsúdením č. 8 (rozsudkom OS Prešov, sp. zn.: 4T/59/2013 zo dňa 05.09.2013). V tomto konaní však bolo rozhodnuté o upustení od uloženia ďalšieho trestu, preto mal súd nasledovné alternatívy - 1) zrušiť výrok o upustení od uloženia ďalšieho trestu a uložiť súhrnný trest za skutok 1, aj za skutok z veci OS Prešov, sp. zn.: 4T/59/2013, ktorý by spĺňal náležitosti podľa § 42 Tr. zák. alebo upustiť od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k veci vedenej

pod č. 6 RT (rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/96/2009 zo dňa 25.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 4To/35/2013 zo dňa 03.10.2013). Pre úplnosť súdu dodáva, že upustenie od uloženia súhrnného trestu vyžaduje existenciu výroku o treste, vo vzťahu ku ktorému možno od uloženia súhrnného trestu upustiť, pričom takúto vlastnosť nemá aj výrok o upustení od uloženia ďalšieho trestu (nemožno upustiť od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k výroku o upustení od uloženia ďalšieho trestu).

V prípade skutkov 2 a 3 tu možno konštatovať, že medzným dátumom pre posúdenie súbehu trestnej činnosti je deň 27.12.2016, kedy bol vo veci evidovanej pod č. 9 v RT (vec OS Žilina pod sp. zn.: 28T/140/2016 doručený trestný rozkaz zo dňa 20.12.2016 - bez ohľadu na fakt, že bol napadnutý včas podaným odporom a konanie bolo ukončené až rozsudkom zo dňa 26.10.2017). Pre tieto skutky (2 a 3) preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu č. 10 v RT, t.j. rozsudkom OS Galanta, sp. zn.: 9T/123/2017 zo dňa 07.03.2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest 19 mesiacov, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia, pričom bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku OS Žilina, sp. zn.: 28T/140/2016 zo dňa 26.10.2017. Na vec nemá vplyv dodatočné vyhlásenie rozsudku vo veci vedenej na OS Bratislava 3, sp. zn.: 3T/132/2021 (záznam č. 11), kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku OS Galanta, sp. zn.: 9T/123/2017 zo dňa 07.03.2018.

Skutky 1 až 3

V prípade obžalovaného S. M. neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák. (obžalovaný sa ku skutku nepriznal a obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný, pričom minimálne pri záznamoch č. 3,6 a 7 neplatí ani tzv. fikcia neodsúdenia - pozn. pre skúmaniu vedenia riadneho života súd musí zohľadniť aj odsúdenia vo vzťahu ku ktorým platí fikcia neodsúdenia [k tomu vid' napr.: uznesenie KS v Trenčíne, sp. zn.: 3Tos/19/2015 zo dňa 08.07.2015 alebo uznesenie KS v Žiline, sp.zn. 1Tos/4/2010 zo dňa 26.1.2010 - v časti per analogiam]). V prípade priťažujúcich okolností súd vzhliadol priťažujúcu okolnosť u obž. M. podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už skôr odsúdený). U obž. M. je teda pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim nepriaznivý 0:1 (tento záver platí pre výrok o treste pre skutok 1); pre výrok o treste pre skutky 2 a 3 je rovnako nepriaznivý pomer - avšak 0:2, keď obžalovanému treba pričítať aj okolnosť, že spáchal viac trestných činov (37 písm. h) Tr. zák.), keďže skutky 2 a 3 nie sú podľa názoru súdu čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, vzhľadom na to, že ich nespája objektívna súvislosť minimálne v spôsobe ich spáchania (pri skutku 2 ide o vylákание peňazí rafinovanou formou, vrátane predloženia pozmenených dokladov za pomoci tretej osoby - svedkyne M. na účel kúpy bytu; v prípade skutku 3 ide o prosté vylákание peňazí na cestu na územie SR), ide teda podľa názoru súdu o 2 skutky, nie o jeden pokračovací trestný čin.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

- 1) 12-60 mesiacov (základná výmera pre skutok 1 a skutky 2 a 3),
- 2) 28-60 mesiacov (po aplikácii § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák.), výmera pre obž. M. ako pre skutok 1, tak aj pre skutky 2 a 3.

V prípade osoby obžalovaného, pri tomto súd musel intenzívne uvažovať o mimoriadnom znížení trestu a to pri skutku 1 aj pri skutkoch 2 a 3. Obžalovaného je na jednej strane možné považovať za špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, s opakovaným výskytom spáchania prečinu podvodu. Je však nutné dodať, že v prípade osoby obžalovaného je odstup od spáchania stíhaných skutkov neprimerane dlhý.

V prípade osoby obžalovaného súd musel nevyhnutne pripustiť, že v trestnej veci vznikli neodôvodnené prietahy, za ktoré aspoň sčasti nemohol obžalovaný a bolo nutné túto skutočnosť zohľadniť (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Tento stav možno považovať minimálne ako jeden z dôvodov, ktorých kumulatívne splnenie môže tvoriť dôvod mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek

trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov, alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

Podľa § 2 ods. 7 Trestného poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je nepochybne významným zásahom do princípov, zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiadúcim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obžalovaného, ale i prípadných poškodených na spravodlivý proces, ale je aj v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania.

V danom prípade súd v tejto súvislosti poukazuje na významnú skutočnosť, že od spáchania skutkov uplynulo viac ako 11 (resp. viac ako 9) rokov, samotné trestné stíhanie voči obžalovanému je vedené viac ako 5 rokov. Žiada sa dodať, že pred prevzatím trestného stíhania z cudziny, bolo obžalovanému pôvodne vznesené obvinenie dňa 02.05.2017 a to napriek tomu, že vo veci bolo dňa 27.08.2014 podané kvalifikované trestné oznámenie a dňa 16.10.2014 bol vykonaný výsluch poškodenej na doplnenie trestného oznámenia. Vzhľadom na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať. V tomto prípade trestné stíhanie je potrebné chápať ako vedené viac ako 6 rokov (so zápočtom obdobia stíhania obžalovaného po vznesení obvinenia pred odstúpením veci slovenským OČTK). Za zmienku stojí aj fakt, že aj čas trestného stíhania vo veci pred OČTK ČR sa javí súdu ako nepomerne dlhý.

Obžalovaný v zmysle odpisu RT a lustrácie GP má vykázané posledné znepokojivé elementy v marci 2016 (skutok, za ktorý bol odsúdený v konaní pod č. 11 v RT) od tohto momentu nemá vykázané žiadne znepokojivé elementy, ktoré by súdu naznačovali, že nevedie riadny život. V takomto prípade sa stráca preventívny účinok trestu, ktorý by v prípade jeho prísneho uloženia bol len neopodstatnenou retribúciou resp. zastrášením, ktorého význam sa celkom stráca po uplynutí dlhšieho odstupu od stíhaného skutku. S poukazom na uvedené preto súd obžalovanému :

- vo vzťahu ku skutku 1 upustil od uloženia ďalšieho trestu s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/96/2009 zo dňa 25.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 4To/35/2013 zo dňa 03.10.2013, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 29T/102/2012 zo dňa 11.07.2012, právoplatného dňa 17.08.2012, pretože trest uložený týmto skorším rozhodnutím považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný.

- vo vzťahu ku skutkom 2 a 3 upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 07.03.2018, sp. zn. 9T/123/2017, právoplatného dňa 07.03.2018, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/140/2016 zo dňa 26.10.2017, právoplatného dňa 26.10.2017, pretože trest uložený týmto skorším rozhodnutím považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný.

V prípade oboch výrokov o trestoch súd zväžil fakt, že od spáchaní skutkov obžalovaným uplynul značný čas, obžalovaný je aktuálne osobou vyššieho veku a hoci vlastný zdravotný stav a invalidity naznačil, avšak patrične a dostatočne listinným prílohami nepreukázal (čo je logicky jeho právo a nie jeho povinnosť) aj bez takéhoto postupu možno v prípade obžalovaného uvažovať o dôvodoch hodných osobitného zreteľa odôvodňujúcich jednak potrebu mimoriadneho zníženia trestu, alebo (v konkrétnom prípade) upustenie od uloženia či už súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu. Je na mieste dodať, že dôvody pre tzv. mimoriadne zníženie trestu môžu pôsobiť nielen v smere aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zák.

resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv, alebo napr. aj v podobe upustenie od uloženia ďalšieho či súhrnného trestu. V takto načrtnutom smerom potom postupoval aj konajúci súd.

*** Výrok o náhrade škody ***

Ohľadom uplatneného nároku na náhradu škody, tu súd poukazuje na fakt, že v konaní nebolo sporné, akú čiastku zaplatila poškodená obžalovanému, pričom obžalovaný sám dobrovoľne podpísal uznanie dlhov, resp. zmluvy o pôžičkách, pričom obžalovaný nespochybnil existenciu dlhov, síce uviedol, že časť dlhov splatil, nebol schopný ani uviesť akú časť a kedy, preto jeho vyjadrenie súd vyhodnotil ako účelovú a ničím nepodloženú obranu a rozhodol tak, že priznal uplatnený nárok na náhradu škody v rozsahu uplatnenom poškodenou po prerátaní konverzným kurzom vždy ku dňu, kedy bol jednotlivý čiastkový útok spáchaný.

S poukazom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.